

TRADITIE, WETTICISME EN HET VLEES

Door: David Greenwood

Er zijn drie dingen die ons er van weerhouden om dingen te overwegen die niet in overeenstemming zijn met wat wij geloven of wat wij denken dat we geloven. Zoveel te langer we Christen zijn zoveel te moeilijker wordt het om een ander standpunt te overwegen. Ik spreek niet over het veranderen van ons standpunt over niet-onderhandelbare kwesties zoals de leer van God en onze verlossing door het kruis. Maar er zijn andere uitlegkundige principes om te overwegen die ons mogelijkverwijs verder kunnen helpen in het begrijpen van de Schriften. De drie dingen die ons er van weerhouden om een nieuw inzicht te overwegen zijn:

--Traditie

--Wetticisme

--Het vlees.

“Kol.2:16-18: 16 Dat u dan niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feest dags, of der nieuwe maan, of der sabbatten; 17 Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus. 18 Dat dan niemand u overheerse naar zijn wil in nederigheid en dienst der engelen, intredende in hetgeen hij niet gezien heeft, tevergeefs opgeblazen zijnde door het verstand zijns vleses;

TRADITIE

Traditie is datgene wat we hebben geleerd, gepraktiseerd en geloofd in de jaren van ons leven als Christen. We hebben ons geloof en waarden hoofdzakelijk gevormd en gebaseerd op wat anderen ons hebben geleerd.

We hebben ons niet afgevraagd wat ons werd geleerd, zelfs niet als het twijfelachtig was, want we vertrouwden degenen die ons onderwezen. We vertrouwden er op dat onze leraren ons de juiste informatie verstrekten. We respecteerden onze geestelijke leiders en degenen die ons onderwezen. Wij hebben hun geestelijke buit en terminologie ontvangen en overgenomen. Wij onderwijzen nu de dingen die zij ons hebben geleerd. Wij willen hen nabootsen zonder ons af te vragen of er misschien ook andere inzichten of standpunten zijn die zij ons niet hebben geleerd. Na bestudering zullen we zien dat veel van de dingen die we geloven, dingen zijn die voortkomen uit de traditie. We citeren vaak het vers over de Bereërs die de Schriften dagelijks onderzochten of deze dingen alzo waren (Hand.17:11), maar let op, verder wordt er niets meer gezegd over de Bereërs; de Bijbel zegt niets of daar een kerk is begonnen. Jazeker, de Bereërs onderzochten dagelijks de Schriften maar misschien konden ook zij zich niet losmaken van hun tradities.

Wat zijn de tradities waarnaar ik verwijs? Hier volgt een lijst waarvan ik geloof dat het tradities zijn want er zijn in de Schriften geen duidelijke geboden of speciaal onderwijs met betrekking tot tradities. Wanneer deze tradities nog verder worden doorgevoerd, leiden zij uiteindelijk tot wetticisme.

--Waterdoop.

--Communie (dat woord wordt nimmer gebruikt in de Bijbel als het gaat om een verwijzing naar het avondmaal)

--Kerstfeest.

--Pasen.

--Pinksteren.

--Hemelvaart

Dit zijn allemaal tradities die we op verschillende manieren onderhouden afhankelijk van het onderwijs en hoe we daar ons leven lang aan zijn blootgesteld. We ontwikkelen wat ik noem een filosofie van zielzorg, gebaseerd op tradities die aan ons zijn overgeleverd. Zelfs onze zienswijze aangaande de dagen van aanbidding zijn gebaseerd op de traditie.

Wanneer we geconfronteerd worden met ideeën die verschillen van de tradities die wij houden, dan wordt onze zekerheid uitgedaagd, we worden dan defensief omdat alles wat ons dierbaar is wordt aangevallen. Er komt groei als we alle dingen overwegen in het licht van de Schriften, en we bereid zijn om onze vooringenomen standpunten en tradities los te laten. We moeten ook bereid zijn om de ideeën en tradities ter zijde te stellen die niet in overeenstemming zijn met de waarheid van het Woord van God.

Ik denk dat ik in het verleden nogal terughoudend ben geweest om een idee te overwegen dat in strijd was met wat ik geloofde; of beter gezegd, dat in tegenstelling was met de praktijk van het onderwijs van de beweging waar ik bij hoorde. Maar er waren enkele knagende onbeantwoorde vragen. Deze beweging vertelde graag dat ze hadden afgedaan met de tradities, maar in werkelijkheid hadden ze nieuwe gecreëerd. Ze begon de tradities te bedienen, in plaats van de Schriften te volgen.

WETTICISME

“Kol.2:20-23: 20 Indien gij dan met Christus de eerste beginselen der wereld zijt afgestorven, wat wordt gij, gelijk of gij in de wereld leeft, met inzettingen belast? 21 Namelijk raak niet, en smaak niet, en roer niet aan. 22 Welke dingen alle verderven door het gebruik, ingevoerd naar de geboden en leringen der mensen; 23 Dewelke wel hebben een schijn rede van wijsheid in eigenwilligen gods dienst en nederigheid, en in het lichaam niet te sparen, doch zijn niet in enige waarde, maar tot verzadiging van het vlees.

Soms zijn de meest wettische mensen degenen die beweren de meeste vrijheid te hebben. Zelfs degenen die leren dat we niet onder de wet zijn maar onder de genade (Rom.6:14) hebben vaak een wettische benadering van geestelijke dingen. Wetticisme helpt ons om ons geestelijk te voelen want er wordt geloofd dat indien men bepaalde dingen doet dat God dan verplicht is om ons te zegenen en ons zal prijzen voor onze gehoorzaamheid. Maar God aanvaardt ons niet op die manier! God aanvaardt ons omdat we hebben geloofd in de condities die Hij bewerkte aan het kruis; dat is: Jezus die in onze plaats gestorven is voor onze zonden.

Veel zogenaamde geestelijke activiteiten zijn niets meer dan vermomd wetticisme. Zelfs gebeden kunnen een wettische vorm aannemen als we denken dat God ons zal zegenen vanwege het gebed des geloofs. Velen spreken vandaag de dag over het vasten om daarmee de aandacht van God te verkrijgen, men gelooft dat Hij zal antwoorden omdat men heeft gevast. Een ander wettisch onderwerp is 'geven'. We horen vaak dat God ons financiële voorspoed zal geven als wij aan Hem geven. Dit is geen juiste Bijbelse motivatie voor het geven. Dit is weer een andere vorm van wetticisme.

Deze ideeën komen vrij algemeen voor in het Christelijk onderwijs. Te overwegen dat er mogelijk een ander gezichtspunt is, is het proberen om stroomopwaarts zwemmen, dus tegen de stroom in. In mijn geval had ik de Bijbel 25 jaar bestudeerd en volgde een bepaald uitlegkundig principe. Toen we de dingen begonnen te zien vanuit een dispensationeel, "recht gesneden" (2Tim.2:15) oogpunt, is het mogelijk dat anderen niet willen delen in deze nieuwe verduidelijking. Het is moeilijk als de anderen vrienden zijn en degenen zijn waarmee we verbonden zijn geweest. De moeilijkheid ligt in het zich losmaken van de emotionele acceptatie die onze voorgaande overtuigingen ons heeft gebracht.

Ik beschouw als wettisch die kerken die naleving vereisen met betrekking tot kledingvoorschriften, een speciale haarlengte, geen make-up of juwelen en alleen rokken en geen broeken voor de vrouwen. Jazeker, dezen zijn wettisch, maar het blijft daar niet bij. Wetticisme is alles waarvan ik denk dat ik kan doen om God daarmee te behagen en om Hem te laten reageren op wat ik heb gedaan. Wij weten dat iets wettisch is wanneer we ons schuldig voelen als we niet een bepaalde zaak doen dat wij zien als een geestelijke plicht.

Wetticisme heeft tot gevolg dat ik me schuldig voel wanneer ik niet alle dingen doe die een geestelijk Christen zou moeten doen; of op zijn minst wat ik denk dat een geestelijk Christen zou moeten doen. We stellen onszelf vaak extreem hoge normen; torenhoge geestelijke bergtoppen die we onmogelijk kunnen beklimmen. We voelen dan een wettische plicht om te proberen de standaard vast te houden ondanks het feit dat we keer op keer falen. God heeft die berg niet voor ons neergezet. Tradities, zoals eerder genoemd, tot in het extreme doorgevoerd, resulteren in wetticisme.

HET VLEES

"Kol.2:18: Dat dan niemand u overheerse naar zijn wil in nederigheid en dienst der engelen, intredende in hetgeen hij niet gezien heeft, tevergeefs opgeblazen zijnde door het verstand zijns vlees;

"Rom.7:18-26: 18 Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet. 19 Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. 20 Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont. 21 Zo vind ik dan deze wet in mij: als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt. 22 Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mens; 23 Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is. 24 Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? 25 Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere. 26 Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde.

Het vlees is de dienaar van de wet der zonde. Het vlees is datgene dat de andere twee struikelblokken motiveert, namelijk die we eerder al hebben genoemd: TRADITIE en WETTICISME. Het vlees wil zichzelf niet laten afscheiden van anderen als het gaat om een andere aanpak om de Schriften te begrijpen. Het was het vlees dat Eva aanspoorde om God ongehoorzaam te zijn in de hof van Eden:

“Genesis 3:1-6: 1 De slang nu was listiger dan al het gedierte des velds, hetwelk de HEERE God gemaakt had; en zij zeide tot de vrouw: Is het ook, dat God gezegd heeft: Gijlieden zult niet eten van allen boom dezès hofs? 2 En de vrouw zeide tot de slang: Van de vrucht der bomen dezès hofs zullen wij eten; 3 Maar van de vrucht des booms, die in het midden des hofs is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft. 4 Toen zeide de slang tot de vrouw: Gijlieden zult den dood niet sterven; 5 Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad. 6 En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijs, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at.

Er zijn, door de slang, drie verschillende verlokkingen aan Eva gegeven:

- Goed tot spijs (fysieke en materiële bevrediging).
- Lust voor de ogen (begeerte).
- Om verstandig te maken (wereldse ambities).

Het vlees kan met ons aan de haal gaan als we het Woord niet kennen, evenals Eva bij het Woord werd weggetrokken. Ze wist dat God iets had gezegd over de bomen in de hof, maar ze wist niet precies wat God had gezegd. Betreffende de boom in het midden van de hof heeft God niet gezegd dat je die niet mocht aanraken en ook heeft Hij niet gezegd dat je dan zou sterven. Satan citeerde God, alleen in negatieve zin, woord voor woord; Gijlieden zult den dood niet sterven. We kunnen verleid worden of afgehouden worden van de volledige kennis van de waarheid door ons gebrek aan kennis van de waarheid en de weigering om het getuigenis van de Schriften te beschouwen. Satan 's belangrijkste truc in deze dagen is om ons bezig te houden goede geestelijke activiteiten die ons bij de waarheid van het Woord vandaan houden. Christenen worden emotioneel betrokken bij een zaak, wat het ook zij, en veronachtzamen de prediking en het onderwijs van de Schriften.

Als ze geconfronteerd worden met het “recht snijden” (2Tim.2:15), dispensationeel onderwijs van de genade beweging, verzetten de mensen zich er vaak tegen op een zeer emotionele wijze. Het is droevig maar de wettische tradities worden in de greep van het vlees gehouden. **Het vlees vertegenwoordigt trots.** Het is moeilijk om toe te geven een onjuist zicht te hebben, of liever gezegd onvolledig zicht te hebben na vele jaren van Bijbels onderwijs. Er zijn mensen die mijn Bijbel onderwijs, door de jaren heen, hebben gerespecteerd; degenen die getuigden van de levens veranderende beginselen, verkregen door mijn onderwijs. Nu moet ik naar hen toegaan en sommige dingen terug nemen en nieuwe waarheden toevoegen. Het opgeven van een respectvolle positie is niet gemakkelijk, zo heb ik het althans ervaren. Zult u toestaan dat traditie, wetticisme en het vlees u stoppen om verder onderzoek te doen naar waarheden in de Schriften?